

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916214812
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7916214812.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom A., C. X/XXX, 2/ D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom A., C. XX/XX, obaja zastúpení JUDr. Norbertom Horváthom, advokátom so sídlom v Galante, Slnčná 592/2, proti žalovaným: 1/ D. F., nar. XX.X.XXXX, bytom A., G. XXX/XX, 2/ H. F., nar. X.XX.XXXX, bytom B. XXX, 3/ I. A., nar. X.X.XXXX, bytom F., J. XXXX/XX, 4/ Poľovnícke združenie Posed Brezina, so sídlom v Brezine, Hlavná 181, IČO: 31 958 753, žalovaný v 4. rade zastúpený JUDr. Pavlom Halajom, advokátom so sídlom v Revúcej, Námestie slobody 2, o určenie, že Zmluva o užívaní spoločného Poľovného revíru č. 8 Brezina zo dňa 7.9.2012 nebola podpísaná vlastníkami spoločného Poľovného revíru č. 8 Brezina vlastníacimi najmenej dve tretiny poľovných pozemkov z celkovej výmery Poľovného revíru č. 8 Brezina s prísl., o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 27. augusta 2021 č.k. 2C/304/2016 – 778 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I., II. a III.

P r i z n á v a žalovaným v 1., 3. a 4. rade voči žalobcom nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, že:

I. žalobu zamietá,

II. zrušuje uznesenie Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2C/304/2016-78 zo dňa 4.11.2016,

III. žalovaným v 1., 3. a 4. rade priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 100 %,

IV. žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcom nepriznáva,

V. vracia žalobcovi v 1. rade A. B. sumu 250 eur, evidovanú účtárňou súdu pod položkou D14 7/2020 a žalobcovi v 2. rade D. E. sumu 250 eur, evidovanú pod položkou D14 6/2020, po právoplatnosti rozhodnutia, účtárňou Okresného súdu Trebišov na adresu trvalého bydliska.

2. Súd tak rozhodol v spore o žalobe, v znení jej zmeny pripustenej uznesením súdu dňa 14.5.2019, v súlade s jej upresnením podaním žalobcov zo dňa 26.3.2021, že petit ich žaloby o určenie práva podľa § 137 písm. c) CSP znie nasledovne: I. Súd určuje, že Zmluvu o užívaní spoločného Poľovného revíru č.

8, Brezina zo dňa 7.9.2012, uzavretá medzi žalovanými v 1., 2. a 3. rade na strane jednej a žalovaným v 4. rade na strane druhej nepodpísali vlastníci spoločného Poľovného revíru č. 8, Brezina vlastníaci najmenej 2/3 poľovných pozemkov (väčšinou počítanou podľa podielov) z celkovej výmery Poľovného revíru č. 8, Brezina. II. Žalovaný v 4. rade nie je na základe Zmluvy o užívaní spoločného Poľovného revíru č. 8, Brezina zo dňa 7.9.2012 uzavretej medzi žalovanými v 1., 2., 3. rade na strane jednej a ním na strane druhej oprávneným užívateľom Poľovného revíru č. 8, Brezina. III. Žalobcovia majú voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to potom, ako

2.1. súd uznesením zo dňa 4.11.2016 č.k. 2C/304/2016-78 vyhovel návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia podaného súčasne so žalobou vo veci samej, ktorou žalobcovia pôvodne žiadali určiť, že je neplatná Zmluva o užívaní Poľovného revíru č. 8, Brezina zo dňa 7.9.2012, uzavretá medzi prenajímateľom: vlastníkmi poľovných pozemkov uznaného spoločného Poľovného revíru č. 8 Brezina, zastúpenými D. F., nar. XX.X.XXXX, H. F., nar. X.XX.XXXX, a I. A., nar. X.X.XXXX, a užívateľom: Poľovníckym združením Posed Brezina, IČO: 31958753,

2.2. uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9.10.2017 č.k. 6Co/252/2017-200 bolo potvrdené uznesenie zo dňa 4.11.2016 č.k. 2C/304/2016-78 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým súd žalovaným v 1., 2. a 3. rade ako splnomocnenom vlastníkov poľovných pozemkov zvoleným na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v Poľovnom revíri č. 8 Brezina konanom dňa 30.8.2012, do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zakázal nakladať s právami vlastníkov poľovných pozemkov, ktorých sú z toho titulu oprávnení zastupovať, a žalovanému v 4. rade do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zakázal používať poľovné pozemky uznaného Poľovného revíru č. 8 Brezina, nakladať s právami užívateľa poľovných revírov uznaného Poľovného revíru č. 8 Brezina alebo splnomocniť akúkoľvek inú osobu na nakladanie s predmetnými právami nadobudlo právoplatnosť dňa 25.10.2017,

2.3. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie proti uzneseniu odmietol uznesením zo dňa 27.9.2018 č.k. 2Co/90/2018-259, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2018, a následne

2.4. uznesením zo dňa 28.7.2020 č.k. 2C/304/2016-502 súd zamietol návrh žalovaného v 4. rade na zrušenie neodkladného opatrenia, ktoré dňa 2.3.2021 nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11.3.2021 č.k. 6Co/146/2020-713, ktorým bolo potvrdené uznesenie o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia,

3. V odôvodnení rozsudku súd poukázal na obranu žalovaných i argumentáciu žalobcov v priebehu sporu, odôvodňujúcich existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení odkazom na § 137 CSP, § 5 ods. 5 prvá veta, § 16 ods. 1 a 2, § 17 ods. 1 písm. e) zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu konania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej aj „zákon o poľovníctve“), zaužívanú prax okresných úradov vychádzajúcu zo stanoviska Generálnej prokuratúry SR, že okresné úrady nie sú oprávnené skúmať splnenie podmienok vyžadovaných na možnosť, resp. nutnosť evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, ako i tvrdením, že zmluva o užívaní poľovného revíru je absolútne platná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, lebo nebola dodržaná hmotnoprávna podmienka zakotvená v § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve.

4. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia:

4.1. z Notárskej zápisnice N 429/2012, Nz 31662/2012, NCRIs 32380/2012 zo dňa 6.9.2012, spisanej notárom JUDr. Alexandrom Demeterom, so sídlom Notárskeho úradu v Sečovciach, ktorou bol osvedčený priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v Poľovnom revíri č. 8, Brezina podľa § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve a § 61 zák. č. 323/1992 Zb. Notárskeho poriadku,

4.2. zo Zmluvy o užívaní Poľovného revíru č. 8 Brezina, uzavretej podľa § 13 a nasl. zákona o poľovníctve dňa 7.9.2012 medzi D. F., H. F. a I. A. ako splnomocneným k podpisu zmluvy Zhromaždením vlastníkov poľovných pozemkov v Poľovnom revíri č. 8, Brezina zo dňa 30.8.2012 na základe Notárskej zápisnice N 429/2012, Nz 31662/2012 zo dňa 6.9.2012 (ďalej „prenajímateľa“) a Poľovným združením Posed Brezina (ďalej „užívateľ“) na dobu určitú – desať rokov, s účinnosťou podľa dátumu jej zaevidovania na Obvodnom lesnom úrade v Michalovciach podľa § 14 ods. 3 písm. g) zákona o poľovníctve,

4.3. z oznámenia Obvodného lesného úradu v Michalovciach zo dňa 7.9.2012, č.j. 2012/00301, podľa ktorého tento ako príslušný orgán štátnej správy na úseku poľovníctva v zmysle § 74 zákona o poľovníctve, konajúc podľa § 16 ods. 1 cit. zák. zaevidoval dňa 7.9.2012 zmluvu podľa § 13 ods. 1 písm. b) cit. zák. o užívaní poľovného revíru medzi zvolenými splnomocnencami vlastníkov pozemkov podľa § 7 ods. 7 a) D. F. (PS Hupčín Brezina), H. F. (SHR), I. A. (združenie bývalých urbárikov Byšta) a užívateľom poľovného revíru Poľovníckym združením Posed Brezina zast. K. B., s tým, že zmluva bola uzavretá a zaevidovaná dňa 7.9.2012,

4.4. z rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Michalovciach č.j. 2007/00052-Ga, 2006/00054, (2005/00382) zo dňa 26.1.2007, ktorým bol uznaný Poľovný revír č. 8 Brezina zo súvislých poľovných pozemkov o celkovej výmere 2.136,63 ha, vo vlastníctve, užívaní a správe subjektov vymenovaných v rozhodnutí, s výmerou poľovných pozemkov podľa katastrálnych území: A. XXX,XX ha, A. XXXX,XX ha, B. XX,XX ha, L. M. XX,XX ha,

4.5. že rozhodnutím Okresného úradu Trebišov, pozemkového a lesného odboru, č. j. OU TV PLO 2018/001810 zo dňa 22.2.2018 bola poľovnícka organizácia Poľovné združenie LIPOVEC so sídlom Okružná 3/109, Brezina, poverená vykonávaním ochrany poľovníctva a starostlivosťou o zver v Poľovnom revíri č. 8 Brezina do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2C/304/2016,

4.6. že podľa potvrdenia Obvodnej poľovníckej komory Trebišov zo dňa 10.7.2019 žalobcovia sú členmi PZ LIPOVEC Brezina.

5. Po právnom posúdení veci podľa § 5 ods. 1 až 5, § 11 ods. 1 a 2, § 12 ods. 1 až 4, § 13 ods. 1, 2, 5, § 17 ods. 1 písm. e) zák. č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vychádzajúc zo záverov rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/31/2011 súd skúmal, či podaná žaloba (po jej zmene) je vhodný a účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany práva žalobcov, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) konanie a dospieť k záveru, že žalobcovia naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 137 písm. c) CSP nemajú, lebo žaloba neodstráni neistotu vzťahov strán sporu, ani nevytvorí pevný základ pre ich usporiadanie, a preto žalobu zamietol. Dôvodil, že žaloba v znení zmeneného petitu nie je vhodným nástrojom ochrany práva žalobcov, vydaním požadovaného rozsudku sa nemôžu trvalo upraviť pomery strán sporov, neodstráni sa spornosť medzi nimi, vznikne priestor na nové, zbytočné spory, ktoré nebudú viesť ku spravodlivému vyriešeniu sporu a neodstráni sa ním ani nežiaduci stav, ktorý trvá minimálne od uzavretia zmluvy o užívaní PZ č. 8 zo dňa 7.9.2012, pričom žalobcami požadované súdne rozhodnutie nemá význam ani pre orgán verejnej moci (obvodný lesný úrad, okresný úrad, pozemkový a lesný odbor), lebo žalobcami navrhované súdne rozhodnutie by nemalo za následok ani výmaz zmluvy o užívaní PZ z registra obvodného lesného úradu, ani zmenu vlastníckych pomerov, nahradenie prípadnej ujmy, škody a pod..

6. Vzhľadom k tomu, že súd žalobu vo veci samej zamietol, podľa § 335 ods. 1 CSP zrušil aj nariadené neodkladné opatrenie zo dňa 4.11.2016. Dodal, že dňa 6.9.2021 súd oznámil Okresnému úradu Trebišov, odboru katastrálnemu a pozemkovému a lesnému, že dňa 27.8.2021 došlo k meritórnemu rozhodnutiu vo veci samej, súd žalobu zamietol a zároveň zrušil aj neodkladné opatrenie vydané dňa 4.11.2016.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným v 1., 3., a 4. rade priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom (neúspešným v konaní) v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník. Žalovaná v 2. rade si nárok na náhradu trov konania neuplatnila, preukázateľné trovy jej v konaní nevznikli, preto súd, v súlade s čl. 17 CSP žalovanej v 2. rade voči žalobcom nárok na náhradu trov konania nepriznal, hoci bola v konaní úspešná. Pretože žalobcovia na výzvu súdu zložili zálohu na trovy dôkazu, ktorá sa nepoužila, súd rozhodol o jej vrátení zložiteľom v celom rozsahu, po právoplatnosti rozhodnutia, uctáňou tunajšieho súdu.

8. Proti výrokom I., II. a III. tohto rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia z dôvodu, že rozsudok v jeho napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie, čím došlo aj k znemožneniu žalobcom, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k

porušení práva na spravodlivý proces. Navrhli rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8.1. Žalobcovia namietli správnosť záveru súdu o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení tvrdiac, že ak by žalobu v znení jej zmeneného petitu považovali v celom rozsahu za žalobu o určenie práva, nie je pravdou tvrdenie súdu prvej inštancie, že na požadovanom určení neexistuje naliehavý právny záujem. Žalobcovia majú za to, že naliehavý právny záujem preukázali argumentáciou obsiahnutou v rámci ich návrhu na pripustenie zmeny žaloby zo dňa 14. mája 2020, odôvodnením ich písomného vyjadrenia zo dňa 26. marca 2021 a tiež z ústneho prednesu prezentovaného na pojednávaní konanom dňa 12. mája 2020. V súvislosti s preukázaním naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení žalobcovia poukázali na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve, na dôvodovú správu k § 16 zákona o poľovníctve, ktorá obsahuje nasledovné konštatovanie: „Návrh zákona dáva vlastníkovi poľovného revíru alebo vlastníkom spoločného poľovného revíru možnosť rozhodnúť o spôsobe využitia práva poľovníctva v poľovnom revíri, nie je preto dôvod, aby rozhodnutie vlastníka alebo vlastníkov poľovného revíru rozhodnutím v správnom konaní revidoval orgán štátnej správy. Obvodný lesný úrad (pozn. teraz okresný úrad) bude uzavretú zmluvu len evidovať ...“ a zdôraznili, že práve týmto žalobcovia preukazujú existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Zopakovali, že ak došlo z zaevidovaniu zmluvy o užívaní poľovného revíru napriek tomu, že rozhodnutie spôsobe a podmienkach užívania dotknutého poľovného revíru, na základe ktorého bola uzavretá zmluva o užívaní dotknutého poľovného revíru nebolo prijaté v súlade s § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve, v súlade s § 14 ods. 3 písm. g) zákona o poľovníctve nastali účinky z tohto titulu neplatnej zmluvy o užívaní poľovného revíru, t.j. reálne právo poľovníctva vykonáva subjekt (žalovaný v 4. rade), ktorému takéto právo nesvedčí. Vo vzťahu k neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru z dôvodu porušenia opäť akcentovali, že v prípade, ak rozhodnutia prijaté na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov neboli dosiahnuté v súlade s § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve, zmluva o užívaní poľovného revíru uzavretá na ich základe nemôže byť platná, ide o absolútnu neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka a platí zásada, „*ius ex iniuria non orfitur*“ (právo nevzniká z bezprávia), teda na právnom úkone, ktorý nepožíva právnu ochranu, nemožno zakladať iné práva.

8.2. Žalobcovia vyjadrili nesúhlas s názorom súdu, že rozsudok súdu so žalobcami navrhovanými výrokmi by nebol podkladom na ukončenie možnosti realizácie práv vyplývajúcich z dotknutej zmluvy o užívaní predmetného poľovného revíru a bol by len odrazovým mostíkom pre ďalšie spory a že konštatovanie existencie naliehavého právneho záujmu žalobcov v uznesení Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9. októbra 2017 č.k. 6Co/252/2017-200 sa viazalo na pôvodný petit žaloby, lebo v uznesení Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. januára 2021 sp. zn. 6Co/146/2020, vydanom v spore v čase po pripustení zmeny žaloby, sa nekonštatuje nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení. Zdôraznili, že ak ustanovenie § 17 ods. 1 písm. e) zákona o poľovníctve odkazuje na § 137 písm. c) CSP, poznámka pod čiarou netvorí súčasť právneho predpisu a tým pádom absentuje jeho všeobecná záväznosť.

8.3. Podčiarkli, že dôvodom na zmenu petitu žaloby bolo to, že žalobcovia si s prihliadnutím na vývoj judikatúry uvedomili, že v prípade zotrvania na žalobe v znení jej pôvodného petitu by táto musela byť zamietnutá z dôvodu nesprávne určeného okruhu žalovaných. V prípade žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu je totiž nevyhnutné, aby boli účastníkmi konania všetci účastníci zmluvného vzťahu, t.j. v danom prípade všetci vlastníci poľovných pozemkov začlenených do poľového revíru. Ak by žalobcovia rozšírili okruh žalovaných, museli by tak urobiť v rozsahu cca 1.900 osôb, z čoho je zrejmé, že takéto konanie je reálne neuskutočniteľné, ale v prípade zmeneného petitu žaloby sú žalovanými výlučne osoby, ktoré dotknutú zmluvu o užívaní Poľovného revíru Brezina na strane prenajímateľa podpísali (žalovaný v 1. až 3. rade), resp. subjekt, ktorý na jej základe nadobudol postavenie jeho užívateľa (žalovaný v 4. rade). Ak by vychádzali z názoru súdu prvej inštancie, že iný druh žaloby ako žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru neprichádza do úvahy, rešpektujúc pritom doterajšiu súdnu prax v tom, že za žalovaných je v prípade takejto žaloby nutné označiť o.i. všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v rámci dotknutého poľovného revíru (v podmienkach Poľovného revíru takmer 2.000 osôb), je nesporné, že civilné sporové konanie s týmto predmetom konania by nikdy neskončilo, nakoľko minimálne žalobu je v zmysle § 167 ods. 1 CSP doručiť do vlastných rúk všetkým žalovaným. De facto by to znamenalo z pohľadu žalobcov odmietnutie spravodlivosti.

8.4. Súdu prvej inštancie žalobcovia v odvolaní vytkli, že v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol, ako sa vysporiadal s argumentom žalobcov, že sa nejedná v celom rozsahu o žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, lebo tou je len v časti navrhovaného výroku č. I, kde sa preukázanie naliehavého právneho záujmu nevyžaduje a pokiaľ ide o osobitný predpis, tým je § 17 ods. 2 písm. e) zákona o poľovníctve, ale sčasti o žalobu o určenie práva podľa § 137 písm. d) CSP v časti výroku II, pričom ak by žaloba v znení jej zmeneného petítu bola považovaná v celom rozsahu za žalobu o určenie právnej skutočnosti, existuje osobitný predpis, na ktorý odkazuje § 137 písm. d) CSP, ktorým je zákon o poľovníctve, ktorý v § 17 ods. 2 písm. e) uvádza, že zmluva o užívaní poľovného revíru zaniká o.i. rozhodnutím súdu, pričom v poznámke pod čiarou je uvedený odkaz na v tom čase platné a účinné ust. § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov.

8.5. Namietli, že vo veci konajúci sudca neumožnil právnemu zástupcovi žalobcov ani prednes záverečnej reči, kde by mohol zhrnúť argumentáciu týkajúcu sa existencie naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení, čím mu bránil v riadnom uplatňovaní procesných práv, čo vyplýva aj zo zvukového záznamu z pojednávania.

8.6. Súdu prvej inštancie žalobcovia tiež vytkli, že súd v rámci odôvodnenia dostatočne presvedčivo nevysvetlil, prečo by sa vydaním rozsudku s navrhovaným petítom nemala odstrániť spornosť práva, čo ho robí arbitrárnym a tiež nepreskúmateľným pre nedostatočnú argumentáciu.

8.7. Nakoniec žalobcovia v odvolaní namietli, že súd prvej inštancie pred vyhlásením rozsudku neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, a preto žalobcom nebolo vopred známe, že má za to, že žalobcovia nedisponujú podľa jeho právneho názoru dostatkom naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, a žalobcom, resp. jeho právnemu zástupcovi nebol poskytnutý priestor na záverečnú reč, tak ako to vyplýva z § 182 CSP.

9. K odvolaniu žalobcov sa vyjadrili žalovaní v 1., 3. a 4. rade.

9.1. Žalovaný v 1. rade zhrnúc v podstatnom svoju argumentáciu v spore, navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny, založený na správnom závere o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení žalobcami, rovnako.

9.2. Žalovaný v 3. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov (č.l. 964 súdneho spisu) označiac žalobu od začiatku za zmätočnú, navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny.

9.3. Žalovaný v 4. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov, dovolávajúc sa ochrany svojich žalobou ohrozených práv v zmysle článku 2 ods. 1 CSP, podľa ktorého ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, článku 2 bod 2 CSP, podľa ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo, a článku 5 CSP, žalovaný v 4. rade navrhol potvrdiť rozsudok a priznať žalovanému v 4. rade proti žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

9.3.1 Mal za to, že odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci nie je daný a žalobcovia nedôvodne namietali, že majú na podanej žalobe naliehavý právny záujem, a že existuje osobitný predpis, na ktorý odkazuje § 137 písm. d) CSP, ktorý umožňuje podanie žaloby s petítom, akého sa žalobcovia domáhajú a týmto osobitným predpisom je zákon o poľovníctve, ktorý v § 17 ods. 2 písm. e) uvádza, že zmluva o užívaní poľovného revíru zaniká o. i. rozhodnutím súdu, a nedôvodne namietli porušenie práva žalobcov na spravodlivý proces žalobcovia tým, že im nebolo umožnené predniesť záverečnú reč.

9.3.2. Vo vzťahu k neexistencii naliehavého právneho záujmu žalobcov poukázal žalovaný v 4. rade na právne vety a odôvodnenie rozsudku senátu Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.9.2016 sp. zn. 5Cdo/548/2015, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 22/2017, osobitne na body 10. a 49. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Košice zo dňa 26.5.2020 sp. zn. 6Co/100/2019, podľa ktorých: bod 10.: „... pokiaľ ide o určenie, že žalovaný nie je platným užívateľom poľovného revíru, súd dospel k záveru, že tohto sa nemožno domáhať žalobou v civilnom sporovom

konaní. V takomto sporovom konaní sa totiž nemožno domáhať určenia práva poľovníctva alebo určenia výkonu práva poľovníctva, pretože toto patrí tomu, v koho prospech bola zaevidovaná zmluva. Výkon práva poľovníctva sa viaže na evidenciu zmluvy. Evidencia zmluvy predstavuje opatrenie orgánu verejnej správy s konštitutívnym účinkom. Keďže došlo k zaevidovaniu zmluvy opatrením okresného úradu, je to správny akt spojený s verejnoprávnym prvkom, a tento možno preskúmať len v rámci správneho súdnictva (viď J.Baricová a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár, vyd. C.H.Beck, str. 125-126, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.6.2018 sp.zn. 10Sžk/33/2017). Aj na základe uvedeného rozhodol súd o zamietnutí žaloby.“ bod 49.: „Nebolo možné akceptovať ani námietku žalobcu vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v časti o určenie, že žalovaný nie je platným užívateľom poľovného revíru. Súd prvej inštancie dospel k správnej závere, že tohto sa nemožno domáhať žalobou v civilnom sporovom konaní. V takomto sporovom konaní sa totiž nemožno domáhať určenia práva poľovníctva alebo určenia výkonu práva poľovníctva, pretože toto patrí tomu, v koho prospech bola zaevidovaná zmluva. Výkon práva poľovníctva sa viaže na evidenciu zmluvy. Evidencia zmluvy predstavuje opatrenie orgánu verejnej správy s konštitutívnym účinkom. Keďže došlo k zaevidovaniu zmluvy opatrením okresného úradu, je to správny akt spojený s verejnoprávnym prvkom, a tento možno preskúmať len v rámci správneho súdnictva. Z obsahu spisu je zrejmé, že zmluvu o užívaní poľovného revíru uzavretú dňa 2.8.2013 Okresný úrad Košice-okolie, pozemkový a lesný odbor zaevidoval dňa 18.3.2014 a tak ju vedie doposiaľ vo svojej evidencii.“

9.3.3. Žalovaný 4. sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, že žalovaný v 4. rade nie je na základe Zmluvy o užívaní spoločného Poľovného revíru č. 8, Brezina zo dňa 7.9.2012 uzavretej medzi žalovanými v 1., 2., 3. rade na strane jednej a ním na strane druhej oprávneným užívateľom Poľovného revíru č. 8, Brezina., t.j. na určení, že tu právo žalovaného v 4. rade nie je, v zmysle § 137 písm. c) CSP svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení nijako nepreukázali, ani keby ako strany sporu označili všetkých účastníkov zmluvného vzťahu, lebo v žalobe a ani v priebehu celého konania neuviedli žiadne právne významné skutočnosti, ktorými by odôvodňovali existenciu svojho naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Nad rámec odôvodnenia uviedol, že neexistencia naliehavého právneho záujmu žalobcov na nimi požadovanom určení neexistencie právneho vzťahu vyplýva z toho, že stranami sporu neboli všetci účastníci zmluvy o užívaní poľovného revíru, nakoľko ani na strane žalobcov, a ani na strane žalovaných žalobcovia neoznačili vlastníkov poľovných pozemkov. V tejto súvislosti žalovaný v 4. rade poukázal na rozdiel medzi vecnými právami a záväzkovými právami, znenie § 2 písm. s), § 14 zákona o poľovníctve a podčiarkol, že určenie, že žalovaný v 4. rade nie je oprávneným užívateľom spoločného poľovného revíru Brezina, sa týka všetkých majiteľov poľovných pozemkov tvoriacich tento spoločný poľovný revír, a to vzhľadom na to, že účastníkom zmluvy o užívaní poľovného revíru je budúci užívateľ poľovného revíru, t.j. žalovaný, a na strane druhej sú to všetci vlastníci spoločného poľovného revíru, všetci títo účastníci sú nositeľmi hmotnoprávných oprávnení (povinností), teda sú vecne legitimovaní, ak sa predmet konania týka tohto právneho úkonu - zmluvy o užívaní poľovného revíru, keďže v zmysle § 2 písm. s) zákona o poľovníctve je spoločný poľovný revír vec spoločná, kde sú potom oprávnení a povinní všetci vlastníci poľovných pozemkov, ktoré tvoria spoločný poľovný revír, a to spoločne a nerozdielne, a preto ak má mať rozsudok účinky voči všetkým účastníkom zmluvy, musia byť účastníkmi tohto súdneho konania všetci jej účastníci, lebo všetci sú nositeľmi vecnej legitimácie. Nie je prípustné, aby po súdnom konaní iba s niektorými účastníkmi zmluvy, boli rozhodnutím súdu, ktoré svojou nezavinenou neúčastou v súdnom konaní nemohli nijako ovplyvniť, viazaní aj iní účastníci zmluvy, pričom konajúci súd z vlastnej iniciatívy nie je oprávnený určovať okruh účastníkov sporu, či už na strane žalobcu alebo žalovaného. Dodal, že rozsudok sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho vzťahu (§ 77 ods. 1 CSP), z čoho vyplýva, že sporovými stranami (či už na strane žalobcu alebo žalovaného) o takomto návrhu (určenie, že žalovaný 4. nie je oprávneným užívateľom poľovného revíru) musia byť všetci účastníci právneho úkonu (zmluvy), prípadne ich právní nástupcovia, lebo účinky rozsúdenej veci sa vzťahujú iba na nich (§ 228 ods. 1 CSP). V opačnom prípade žaloba musí byť zamietnutá pre nedostatok vecnej legitimácie.

9.3.4. Žalovaný v 4. rade poprel existenciu akýchkoľvek právne relevantných skutočností, ktoré v čase uzavretia napadnutej zmluvy bránili jej platnému uzavretiu a/alebo ktoré bránili okresnému úradu jej zaevidovaniu a poprel, že by sa právne postavenie žalobcov v hypotetickom prípade úspechu v predmetnom spore akokoľvek zmenilo (zlepšilo). Zdôraznil, že žalobcovia nevlastnia v poľovnom revíri výmeru poľovných pozemkov umožňujúcu im tento revír užívať, ani na takejto výmere nehospodária, nedisponujú ani výmerou umožňujúcou im zvolať zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov v

spoločnom poľovnom revíre Brezina, ktoré by mohlo prijať rozhodnutie o spôsobe užívania tohto poľovného revíru v prípade, že by platná zmluva uzavretá so žalovaným 4. ako užívateľom poľovného revíru, bola vyradená z evidencie. lebo na platné zvolanie sa vyžaduje výmera 1/3 revíru, a nespĺňajú ani ďalšie podmienky uvedené v zákone o poľovníctve, ktoré by im umožňovali stať sa užívateľom predmetného poľovného revíru. Podporne poukázal na znenie § 131, § 241 a § 242 Obchodného zákonníka, § 15 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách, § 3 ods. 1, § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

9.3.5. Žalovaný poprel aj tvrdenie žalobcov o existencii osobitného predpisu, na ktorý odkazuje § 137 písm. d) CSP, ktorý umožňuje podanie žaloby s petítom o určenie právnej skutočnosti, akého sa žalobcovia domáhajú, t.j. ktorým žiadajú určiť, že Zmluvu o užívaní spoločného Poľovného revíru č. 8, Brezina zo dňa 7.9.2012, uzavretú medzi žalovanými v 1., 2. a 3. rade a žalovaným v 4. rade nepodpísali vlastníci spoločného Poľovného revíru č. 8, Brezina vlastníaci najmenej 2/3 poľovných pozemkov (väčšinou počítanou podľa podielov) z celkovej výmery Poľovného revíru č. 8, Brezina. Zopakoval, že zákon o poľovníctve a ani iný právny predpis neobsahuje ustanovenie oprávňujúce žalobcu domáhať sa určenia, že „zmluvu o užívaní poľovného revíru nepodpísali vlastníci vlastníaci viac ako dve tretiny výmery poľovného revíru“. Doplnil, že zákon o poľovníctve § 17 uvádza ako jeden zo spôsobov zániku zmluvy rozhodnutie súdu, ale žalobcovia sa v tomto spore nedomáhali a ani aktuálne nedomáhajú, aby súd rozhodol o zániku zmluvy o užívaní Poľovného revíru Brezina uzavretej v prospech užívateľa – žalovaného v 4. rade.

9.3.6. Podľa názoru žalovaného v 4. rade žalobcovia nedôvodne namietajú, že im nebolo umožnené predniesť záverečnú reč a k porušeniu práva žalobcov na spravodlivý proces v spore nedošlo. Nie je porušením práva žalobcov na spravodlivý proces, že súd (po zmene v osobe konajúceho sudcu) rozhodol inak, ako si žalobcovia predstavovali.

9.3.7. Na záver žalovaný v 4. rade zrekapituloval svoju obranu v priebehu celého sporu.

10. Žalobcovia vo vyjadrení na odvoláciu repliku žalovaného v 4. rade zotrvali v celom rozsahu na svojom odvolaní, námietkach a argumentácii v odvolaní prednesenej.

10.1. Zopakovali, že sa nejedná v celom rozsahu o žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, lebo tou je len v časti navrhovaného výroku č. I, kde sa preukázanie naliehavého právneho záujmu nevyžaduje a pokiaľ ide o osobitný predpis, tým je § 17 ods. 2 písm. e) zákona o poľovníctve, a sčasti o žalobu o určenie práva - výrok č. II, podľa § 137 písm. d) CSP. Znovu akcentovali, že v prípade žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu je nevyhnutné, aby boli účastníkmi konania všetci účastníci zmluvného vzťahu, t.j. v danom prípade všetci vlastníci poľovných pozemkov začlenených do poľového revíru. Ak by žalobcovia rozšírili okruh žalovaných, museli by tak urobiť v rozsahu cca 1.900 osôb, z čoho je zrejmé, že takéto konanie je reálne neskončiteľné, nakoľko minimálne žalobu je súd v zmysle § 167 ods. 1 CSP povinný doručiť do vlastných rúk všetkým žalovaným, čo by de facto znamenalo z pohľadu žalobcov denegatio iustitiae. V prípade zmeneného petitu žaloby sú žalovanými výlučne osoby, ktoré dotknutú zmluvu o užívaní Poľovného revíru Brezina podpísali, resp. subjekt, ktorý na jej základe nadobudol postavenie jeho užívateľa. Znovu podčiarkli, že ak by žalobu v znení jej zmeneného petitu považovali v celom rozsahu za žalobu o určenie právnej skutočnosti, bolo by nutné konštatovať, že existuje osobitný predpis, na ktorý odkazuje § 137 písm. d) CSP a týmto osobitným predpisom je zákon o poľovníctve, ktorý v § 17 ods. 2 písm. e) uvádza, že zmluva o užívaní poľovného revíru zaniká o.i. rozhodnutím súdu, pričom v poznámke pod čiarou je uvedený odkaz na v tom čase platné a účinné ust. § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov), pričom súd prvej inštancie v odôvodnení Napadnutého rozsudku neuviedol, ako sa s týmto argumentom žalobcov vysporiadal.

10.2. Žalobcovia v súvislosti s preukázaním naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení opakovane poukázali na § 16 ods. 1, ods. 2 zákona o poľovníctve, na dôvodovú správu k § 16 zákona o poľovníctve, a zdôraznili, že ak došlo z zaevidovaniu zmluvy o užívaní poľovného revíru napriek tomu, že rozhodnutie spôsobe a podmienkach užívania dotknutého poľovného revíru, na základe ktorého bola uzavretá zmluva o užívaní dotknutého poľovného revíru nebolo prijaté v súlade s § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve, v súlade s § 14 ods. 3 písm. g) zákona o poľovníctve nastali účinky z tohto titulu neplatnej zmluvy o užívaní poľovného revíru, t.j. reálne právo poľovníctva vykonáva subjekt (žalovaný vo IV. rade),

ktorému takéto právo nesvedčí, a žalobcom nie je zrejmé, prečo by sa vydaním rozsudku s navrhovaným petitom nemala odstrániť spornosť práva.

11. Žalovaný v 4. rade vo vyjadrení zo dňa 6.12.2021 (č.l. 870 – 926 súdneho spisu) uvedené označil odvolanie i po doplnení argumentácie za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil. Polemizoval s tvrdením žalobcov a najmä zdôraznil, že na požadovanom určení (ohľadne žiadneho z navrhovaných výrokov) u žalobcov neexistuje naliehavý právny záujem, a žalobcovia v priebehu celého konania existenciu svojho právneho záujmu na požadovanom určení neosvedčili. Tvrdenie žalobcov (navyše nepreukázané) že zmluva o užívaní poľovného revíru Brezina je neplatná a bola uzavretá v prospech žalovaného 4. ktorému právo užívať tento poľovný revír nesvedčí, neodôvodňuje právny záujem žalobcov na požadovanom určení. Ustanovenie § 17 ods. 1 písm. e) zákona o poľovníctve (§ 17 ods. 2 písm. e/ na ktoré odkazujú žalobcovia neexistuje) nie je právnym predpisom, ktorý by umožňoval podanie takejto žaloby (žiadneho z navrhovaných výrokov) bez preukázania naliehavého právneho záujmu, nakoľko podľa § 17 ods. 1 písm. e) zákona o poľovníctve zmluva zaniká rozhodnutím súdu 11). Podčiarová poznámka 11) odkazuje na § 137 písm. c) CSP. Odkazom na rozsudok Správneho kolégia Najvyššieho súdu (NS) SR zo dňa 24. 2.2010, sp. zn. 9 Sžso 8/2009 [ASPI ID: JUD42897SK] publikovaný Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod publikačným číslom 109/2011 v čísle vydania 7 ročník 2011 na strane 14, doplnil, že poznámka pod čiarou nie je súčasťou právneho predpisu, nemá normatívny charakter a slúži len na spresnenie výkladu ustanovenia zákona.

11.1. Žalovaný opätovne akcentoval, že žalobcovia sa ani prvým a ani druhým výrokom nimi navrhovaného petitu nedomáhali vydania konštitutívneho rozhodnutia, ktorým by mala existujúca zmluva o užívaní poľovného revíru zaniknúť, oba výroky žalobcami navrhovaného petitu sa týkajú záväzkového práva, nie práva vecného a napriek tomu žalobcovia neoznačili v žalobe ani ako žalobcov a ani ako žalovaných druhú zmluvnú stranu záväzkoprávneho vzťahu – vlastníkov poľovných pozemkov – ale splnomocnencov, ktorí na základe udelenej plnej moci za vlastníkov túto zmluvu podpísali. Rozsudok sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho vzťahu (§ 77 ods. 1 CSP), z čoho vyplýva, že sporovými stranami (či už na strane žalobcu alebo žalovaného) o takomto návrhu (určenie, že žalovaný 4. nie je oprávneným užívateľom poľovného revíru) musia byť všetci účastníci právneho úkonu (zmluvy), prípadne ich právni nástupcovia, lebo účinky rozsúdenej veci sa vzťahujú iba na nich (§ 228 ods. 1 CSP). V opačnom prípade žaloba musí byť zamietnutá pre nedostatok vecnej legitímácie. Na podporu svojej argumentácie žalovaný v 4. rade predložil rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/12/2020, sp. zn. 12Co/59/2020, sp. zn. 17Co/425/2016, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C/194/2011 zo dňa 16. 05. 2018, ktorým súd žalobu o určenie, že žalovaný nie je oprávnený užívať poľovný revír zamietol a rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27Co/109/2019 zo dňa 30.6.2020, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený, a z ktorých citoval.

11.2. Za preukázateľne nepravdivé označil žalovaný v 4. rade tvrdenie žalobcov, že súd prvej inštancie nemal záujem počuť argumenty žalobcov aký prínos by pre nich mal rozsudok s nimi navrhovaným petitom a podľa toho viedol i pojednávanie dňa 27.8.2021, pretože výzvou zo dňa 23.3.2021 súd prvej inštancie vyzval žalobcov, aby uviedli, čoho sa v konaní domáhajú a presne vymedzili predmet sporu, následne výzvou zo dňa 12.4.2021 súd prvej inštancie vyzval žalobcov, aby zaujali stanovisko k odôvodneniu naliehavého právneho záujmu žalobcov na takom určení práva v akom znení súd pripustil zmenu petitu žaloby dňa 14.9.2019 na pojednávaní. Dodal, že na pojednávaní uskutočnenom dňa 27.8.2021, po výzve súdu, aby strany sporu zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci, sa právny zástupca žalobcov - za prítomnosti oboch žalobcov - k veci podrobne vyjadril, zhrnul návrhy svojich klientov a vyjadril sa tak k dokazovaniu, ako aj právnej stránke veci. Až následne súd, nakoľko nepovažoval vykonanie ďalšieho dokazovania za potrebné, vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci vyhlásil rozsudok, pričom zo zvukovej nahrávky pojednávania je nesporné, že najväčší priestor na vyjadrenie mal na pojednávaní práve právny zástupca žalobcov a jeho prednes tvorí podstatnú časť pojednávania.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) preskúmal vec prejednal odvolanie žalobcov ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk žalobcami uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné vyhovieť. Odvolací súd

odvolacie námietky žalobcov vyhodnotil ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Žalobcami uplatnené odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b) a f) CSP, nie sú naplnené. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. V danom prípade k zmene skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania nedošlo, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje, rovnako ako i na správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), a preto len na zdôraznenie jeho správnosti a so zreteľom na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie námietky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie o danom opravnom prostriedku, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa v rámci konania o opravnom prostriedku preskúmavalo (por. napr. IV. ÚS 350/2014, IV. ÚS 4/2013, IV. ÚS 124/2011, II. ÚS 127/07), k odvolacím námietkam žalobcov odvolací súd dodáva nasledovné:

15. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývajú, že by súd opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 a nasl. CSP. Súdom prvej inštancie dôkazy náležite vykonané a vyhodnotené (§ 191, § 192 CSP) a zo zisteného skutkového stavu (v odvolaní žalobcami nespochybnenom) vyvodil aj správny právny záver, ak žalobu zamietol vychádzajúc z úsudku, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem na požadovanom určení, podávajúc výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa relevantných zákonných ustanovení, pričom prijaté právne závery odôvodnil zrozumiteľne a v súlade so zmyslom a účelom aplikovanej zákonnej úpravy.

16. V odôvodnení rozhodnutia prvoinštančného súdu nemá oporu ani tvrdenie žalobcov, že súd nesprávne postupoval, pretože riadne a vyčerpávajúco neodôvodnil svoje rozhodnutie. Napadnuté rozhodnutie nedostatkom riadneho odôvodnenia netrpí. Rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Prvoinštančný v odôvodnení svojho rozhodnutia totiž uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanom spore, výsledky vykonaného dokazovania a dostatočne zrozumiteľným a určitým spôsobom uviedol úvahy, ako dospel k záveru o nevyhovení žalobe žalobcov voči žalovaným, a to s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, prečo súd neprisvedčil námietkam žalobcov a z akých právnych úvah vychádzal, zhodnotiac pritom žalobné všetky relevantné námietky, argumentáciu žalobcov i žalovaných v priebehu sporu, rešpektujúc klauzuly určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie, pričom tak žalobcom vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali svoje práva.

17. Súdom prvej inštancie žalobcovia neopodstatnene vytkli, že súd v rámci odôvodnenia dostatočne presvedčivo nevysvetlil, prečo by sa vydaním rozsudku s navrhovaným petitom nemala odstrániť spornosť práva. Nepochybne právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 1 CSP patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu (por. napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 119/03-30, IV. ÚS 115/03) a jednoznačne vyplýva i z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, pretože špecifická odpoveď sa vyžaduje len na argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci (por. Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Súdom je teda

povinný uviesť dôvody pre svoje rozhodnutie, avšak táto povinnosť nemôže byť chápaná ako príkaz predložiť detailnú odpoveď na každý argument, ktorý strana sporu v konaní uvedie. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia totiž neznamená, že všeobecný súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (sp. zn. II. ÚS 76/07). Ako vyplýva z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že sa strana sporu s právnym názorom súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia (por. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 188/06).

18. Ako opodstatnenú nemožno vyhodnotiť odvoláciu námietku žalobcov založenú na tvrdení, že súd prvej inštancie nemal záujem počuť argumenty žalobcov aký prínos by pre nich mal rozsudok s nimi navrhovaným petitom a podľa toho viedol i pojednávanie dňa 27.8.2021, a za stavu, ak bezpochyby súd prvej inštancie výzvou zo dňa 23.3.2021 vyzval žalobcov, aby presne vymedzili predmet sporu, následne výzvou zo dňa 12.4.2021 vyzval žalobcov, aby zaujali stanovisko k odôvodneniu naliehavého právneho záujmu žalobcov na takom určení práva, v akom znení súd pripustil zmenu petitu žaloby dňa 14.9.2019 na pojednávaní a na pojednávaní dňa 27.8.2021 vyhlásil rozsudok potom, ako oboznámil obsah doterajšieho priebehu sporu, vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, umožnil žalobcom, aby prostredníctvom právneho zástupcu predniesli svoju argumentáciu, aj ohľadom tvrdení na preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, a to i formou priameho diktátu (str. 5 zápisnice o pojednávaní dňa 27.8.2021, č.l. 772 súdneho spisu), vrátane vyjadrenia k obrane žalovaných (str. 6 zápisnice o pojednávaní dňa 27.8.2021, č.l. 774 súdneho spisu), následne vyzval žalobcov (i žalovaných), aby uviedli, či majú ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania, ktorí uviedli, že ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemajú, na čo súd vyhlásil uznesením dokazovanie za skončené.

19. V okolnostiach súdnej veci preto žalobcovia vo svojom odvolaní v súvislosti s tvrdením procesnej vady konania v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP neopodstatnene namietali porušenie ich práva na spravodlivý súdny proces bez ďalšieho tvrdením, že vo veci konajúci sudca neumožnil právnenému zástupcovi žalobcov prednes záverečnej reči, kde by mohol zhrnúť argumentáciu týkajúcu sa existencie naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení, ani súd prvej inštancie pred vyhlásením rozsudku neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, a preto žalobcom nebolo vopred známe, že má za to, že žalobcovia nedisponujú podľa jeho právneho názoru dostatkom naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Cieľom § 181 ods. 2 CSP je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho je cieľom zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Porušenie uvedeného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv (por. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.12.2020, sp. zn. 2Obdo/56/2020).

20. V súvislosti so žalobcami namietanými vadami v procesnom postupe súdu, odvolací súd poukazuje na stabilizovanú judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej sa posudzuje spravodlivosť procesu ako celku (napr. m. m. II. ÚS 307/06), a preto k záveru o opodstatnenosti námietky porušenia práva na spravodlivý súdny proces s následkom zrušenia rozhodnutia z tohto dôvodu, môže dôjsť zásadne iba v prípadoch, ak nadriadený súd dospeje k názoru, že namietané a relevantné procesné pochybenia zo strany súdu umožňujú prijatie záveru, že proces ako celok bol nespravodlivý a vzhľadom na to aj jeho výsledok môže vyznievať ako nespravodlivý, avšak nie v prípadoch, keď zo strany súdu síce k určitému pochybeniu došlo, avšak jeho intenzita a existujúca príčinná súvislosť medzi namietaným porušením ústavou garantovaného práva a jeho dôsledkami na spravodlivosť procesu ako celku nemala podstatný dosah (m. m. IV. ÚS 320/2011).

21. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že nie každé porušenie Civilného sporového poriadku zo strany súdu má automaticky za následok porušenie ústavou garantovaného základného práva, v danom prípade predovšetkým základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. IV. ÚS 104/2012, I. ÚS 9/2013, IV. ÚS 629/2012, II. ÚS 372/2012, II. ÚS 373/2012), tak, ako sa domnievajú žalobcovia, nakoľko na základné právo na súdnu ochranu sa zásadne nazerá ako na právo „výsledkové“, to znamená, že sa posudzuje, či požiadavkám vyplývajúcim z obsahu tohto základného práva zodpovedá súdny proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok je (bude) spravodlivé (por. m. m. III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08).

22. Rešpektujúc viazanosť odvolacieho súdu žalobcami uplatnenými odvolacími dôvodmi, vrátane ich obsahového vymedzenia, súc limitovaný právnymi otázkami, ktoré žalobcovia v odvolaní označili, resp. spochybnili, odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom sa nepodarilo spochybniť vecnú správnosť rozsudku ani námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci.

23. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

24. Civilný sporový poriadok diferencuje žaloby na určenie, či tu právo je alebo nie je (§ 137 písm. c/ CSP) a na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP), pričom žaloba na určenie právnej skutočnosti je prípustná výlučne v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Východiskom úspešnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP, je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol rozsudkom žalobe meritórne vyhovieť. Pri určovacej žalobe podľa § 137 písm. c) CSP, žalobný petit znie na určenie, či tu právo je, alebo či tu právo nie je (pozitívna a negatívna určovacia žaloba). Vyhovujúci rozsudok na základe určovacej žaloby, v ktorej žalobca tvrdí existenciu alebo neexistenciu určitého práva, má deklaratórny účinok. Predpokladom na procesnú legitimitáciu žalobcu pri pozitívnej určovacej žalobe nie je to, že žalobcovi tvrdené právo patrí. Žalobca môže žiadať aj určenie práva žalovaného (ktoré existuje voči žalobcovi alebo voči inému ďalšiemu žalovanému) samozrejme za predpokladu, že má na tom naliehavý právny záujem (Števec, M., Ficová, L., A. D., I. L., A. D., F. M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, 499 s.). Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je tak základným procesným predpokladom každej tzv. určovacej žaloby, bez jeho existencie je vylúčené zaoberanie sa takouto žalobou vecne. Pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva, alebo neistoty v jeho právnom vzťahu; záver súdu o (ne)existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu predpokladá teda posúdenie, či podaná určovacia žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany jeho práva a či snád spornosť neodstraňuje a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podanou žalobou a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby.

25. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa správne zaoberal otázkou procesnej prípustnosti podanej žaloby.

26. Pri riešení procesnej prípustnosti žaloby podľa § 137 písm. c) CSP a/alebo podľa § 137 písm. d) CSP súd prvej inštancie správne skúmal, z akého právneho vzťahu žalobcovia vyvodzujú v konaní nimi uplatňovaný nárok (t.j. predmet konania), následne tento vzťah dôsledne analyzoval a nakoniec správne vyhodnotil a posúdil po právnej stránke. Náležite pritom vychádzal z premisy, že žalobcovia sú povinní svoj nárok skutkovo vymedziť, nemusia ho však právne vyhodnotiť a zdôvodniť, a ak ho predsa len v žalobe právne posúdili, súd daným posúdením nie je (nebol) viazaný. Je totiž vecou súdu, aby v zmysle zásady „iura novit curia“ podal právnu kvalifikáciu uplatňovaného nároku. Pre analýzu právneho vzťahu strán a posúdenie jeho povahy z hľadiska obsahu žaloby na prejednanie a rozhodnutie o nároku, ktorý žalobcovia vyvodzujú z právneho vzťahu zo Zmluvy o užívaní spoločného Poľovného revíru č. 8, Brezina zo dňa 7.9.2012, uzavretej medzi žalovanými v 1., 2. a 3. rade na strane jednej a žalovaným v 4. rade na strane druhej, náležite vzal za rozhodujúce obsahové hľadisko, teda akú povahu majú práva a povinnosti strán tvoriace obsah právneho vzťahu.

27. Súd prvej inštancie v konaní o určovacej žalobe sa správne zaoberal najskôr otázkou naliehavého právneho záujmu na jej podaní, a či žalobcami požadované určenie vyplýva z právneho predpisu. Odvolací súd ako správny vyhodnotil záver súdu, že na požadovanom určení (ohľadne žiadneho z navrhovaných výrokov) u žalobcov neexistuje naliehavý právny záujem, a žalobcovia v priebehu celého konania existenciu svojho právneho záujmu na požadovanom určení neosvedčili. Tvrdenie žalobcov, že zmluva o užívaní poľovného revíru Brezina je neplatná a bola uzavretá v prospech žalovaného v 4. rade, ktorému právo užívať tento poľovný revír nesvedčí, neodôvodňuje právny záujem žalobcov na požadovanom určení. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné prisvedčiť žalovanému v 4. rade v jeho vyjadrení k odvolaniu žalobcovi (i) v tom, že ustanovenie § 17 ods. 1 písm. e) zákona o poľovníctve (§ 17 ods. 2 písm. e/ na ktoré odkazujú žalobcovia neexistuje) nie je právnym predpisom, ktorý by umožňoval podanie takejto žaloby (žiadneho z navrhovaných výrokov) bez preukázania naliehavého právneho záujmu, nakoľko podľa § 17 ods. 1 písm. e) zákona o poľovníctve zmluva zaniká rozhodnutím súdu 11). Podčiarová poznámka 11) odkazuje na § 137 písm. c) CSP, poznámka pod čiarou nie je súčasťou právneho predpisu, nemá normatívny charakter a slúži len na spresnenie výkladu ustanovenia zákona.

28. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie ohľadne nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a rovnako tak aj so závermi súdu o zamietnutí žaloby z tohto dôvodu.

29. Zo všetkých dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v rozsudku súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd v celom rozsahu odkazuje, je nutné urobiť záver, že prejednávanej spore neboli preukázané žiadne zo žalobcami tvrdých pochybení, ktorým sa uplatnenými odvolaciami námietkami spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku nepodarilo. Preto odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane vecne správneho výroku o trovách konania.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu žalobcov a žalovaných bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešným žalovaným v 1., 3. a 4. rade odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo jej v odvolacom konaní žiadne nevznikli. Žalobcovia v odvolacom konaní úspech nemali, preto im náhrada trov odvolacieho konania nepatrí.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).